

KAPITOLA 1

STONY CROSS PARK, HAMPSHIRE

„Právě přijeli Bowmanovi,“ hlásila lady Olivia. Stála na prahu studovny. Její starší bratr seděl za psacím stolem a ztrácel se v záplavě účetních knih. Řadou velkých obdélníkových oken z barevného skla prosvítalo odpolední slunce. Jinak místnost obložená růžovým dřevem působila přísně a stroze.

Markus, hrabě Westcliff, zachmuřeně vzhlédl od práce. Svraštil husté obočí, tmavé oči se mu blýskaly. „Pozdvižení začíná,“ zavrčel.

Olivia se rozesmála. „Předpokládám, že máš na mysli jejich dcery. Vždyť zase nejsou tak špatné. Nebo ano?“

„Jsou mnohem horší,“ řekl stručně Markus. A zamračil se ještě víc, když zjistil, že hrot pera přitisknutý k papíru zanechal na řádce úhledných číslic ošklivou inkoustovou kaňku. „Zpovytanější mladé dámy jsem dosud nepotkal. Zejména mám na mysli tu starší.“

„Inu, jsou to Američanky,“ zdůraznila Olivia. „Člověk by k nim měl být tolerantní a dopřát jim rozlet, nemyslíš? Nemůžeme od nich čekat, že budou dopodrobna zvládat každičkový detail naší etikety. Vždyť seznam společenských pravidel je takřka nekonečný...“

„Nemíním bazírovat na maličkostech,“ ohradil se Markus. „Dobře víš, že nejsem takový šosák, aby mě vytáčelo, že slečna Bowmanová nevhodně drží malí-

ček, kdykoliv zdvihne šálek čaje. Nedovedu se smířit s určitými výstřelky, které by vzbudily pobouření v jakémkoliv koutě civilizovaného světa.“

Výstřelky? Začíná to být zajímavé. Olivia vešla do pracovny. Neměla tuhle místnost ráda, protože jí silně připomínala zesnulého otce.

Na osmého hraběte z Westcliffu neměla jedinou šťastnou vzpomínku. Otec byl nemilosrdný, krutý muž. Kdykoliv někam vstoupil, zdálo se, že vysál z prostoru veškerý kyslík. Choval se, jako by ho na každém kroku potkávalo v životě zklamání. Ze tří jeho potomků byl Markus jediný, kdo jakž takž splňoval otcovy nároky. Ať už pro něho hrabě vymyslel jakýkoliv trest, byť byly jeho nároky sebevyšší a úsudky nespravedlivé, Markus si nikdy nestěžoval. Olivia a její sestra Aline měly ze staršího bratra posvátnou hrůzu. Mládencova touha po dokonalosti jej přivedla na nejlepší školy, kde dosahoval výtečných výsledků, lámal rekordy ve zvolených sportech a posuzoval sám sebe mnohem přísněji, než by si byl troufl kdokoliv jiný. Markus uměl zkrotit koně, zatančit čtverylku, vysvětlit komplikovanou matematickou teorii, ovázat ránu a nasadit upadlé kolo od kočáru. Avšak žádná z jeho očitých předností mu nepřinesla z úst přísného otce jediné slovo chvály.

Při zpětném pohledu docházela Olivia k přesvědčení, že starý hrabě záměrně dusil v synovi veškerou vlídnost, každý ždibeček soucitu. Nějaký čas se zdálo, že uspěl. Nicméně když se před pěti lety odebral nemilosrdný despota na věčnost, z Marka se vyklubal úplně jiný muž než ten, za nějž ho všichni považovali. Olivia s Aline brzy zjistily, že bratr nikdy není natolik zaměstnán, aby je nevyslechl, a že vůbec nezáleží na tom, jak nicotné se zdají jejich potíže, vždycky je